

—Aquesta es.
—Donchs bueno..... passio bé..... (Bona l'hem feta, Geroni..... tots me diuen lo mateix..... a aquest pas, nostre flamant *Diario*..... ¡Pobre *Diario*!)

—*

—¡Pam pam!
—¿Qui hi ha?
—Soch jo..... lo Conserje del Círcul del Dragó.
—Bé, home, bé: ¿y qué volia?
—Es que entrem al altre trimestre, y com que vosté es socio del Círcul..... ¡oh! vosté es una bella persona..... un modelo d' honradés y d' amabilitat..... vull dir que si 'm farà lo favor de pagar la cuota trimestral.
—No, senyor.
—¿Per qué?
—Perque deixo de ser socio. Estich cansat d' anar al Círcul y no trobarhi may ni un ánima..... A més de aixó en lloch de café'm donan aygua ab tinta, en lloch de sucre tenen polvos de matar ratas.....
—¿Es dir que no vindrà més?
—No, senyor.
—¡Donchs bé!..... ¡dech dirli que vosté es un murri, un lladre, un pillet!
—¿Ah, sí? donchs bueno..... veigi si aixó l' hi agrada. (Se sent una fenomenal bofetada y un soroll com si un home caygués escalas avall.)

—*

—¡Pam pam!
—¿Qui hi ha?
—Deu lo quart..... soch individu del Consell d' organisió nomenclalista.
—Molt senyor meu; ¿qué se l' hi ofería?
—Ja veurá..... com que 's tracta de organissarnos en tota forma..... es dir con si diguessim que tractém de vestirs de nou, voldríam que vosté
—¿Que jo los hi fassi un vestit? S' han equivocat, porque jo no soch sastre, sino fabricant de butifarras.
—No tractém de aixó, sino de si vosté voldría donarnos lo nom per ser delegat ó representant de qual-sevol puesto..... d' allà hont vulgui.
—Peró home, ¿qué tinch que veure jo ab en Nomenclal? Jo soch dels de 'n Pí y Margall.
—Bé, aixó nos té sense cuydado.
—No, senyor, no; jo no vull ser delegat. ¿Tant pochs nomenclalins son que ni 'n troban per delegats?
—Miri que se 'n penedirá porque quant triunfém.....
—Ja ja ja..... ¡home no 'm fasi riure!
—Donchs bueno: sapiga y entengui que quant triunfém, tots los de n' Pí y Margall serán asserrats pel mitj, descuartisats, se 'ls tallarán las orellas, lo nas y la lengua y serán tancats á presiri per tota la vida.

—*

Y per fi de festa, aquí va una anécdota, rigurosa-ment històrica, de la qual podríam citar fins los noms y apellidos.

Los senyors del Consell Nomenclal d' aquesta ciutat; volgueren nombrar un delegat á Vilasar de Mar, y preguntaren quinas personas nomenclalinas hi havia en aquella població.

Se 'ls hi contestá que no més n' hi havia una.
—Donchs bé, digueren, que aquest sia lo delegat.
—Peró home, ¿a qui representará? ¿a sí mateix?
Los nomenclalins del Consell se irritaren fortament, y un dels principals capitossos escrigué una carta magestosa en la que deya textualment:

«¡Oh costa de Llevant! ¡Oh costa de Llevant! com farás que l' ira divina descargue sobre teu, porque en tos fills no hi ha defensors de la vritat!»

A lo qual podríam contestar:

«¡Oh manicomi de San Boy! ¡Oh manicomi de San Boy! com haurás d' aixamplar tas parets porque hi hagi lloch per tots los nomenclalins!»

GAY-LUSSAC.

CANSÓ D' UN ORFANET

¡Si 'm prenguesseu per fillet!

De cansons, Verge María,
trist de mí, no 'n se cantar;
si 'n sabés, ¡com cantarí
á los peus de vostre altar!

Cada jorn al despertarme
correría al Temple Sant,
y allí vindría á postrarme
per refilarnos un cant.

Mes cansons serian belles
y dolcetes com la mel,
que 'ls Angels, Vostres abelles,
se 'n pujarian al cel.

Are, Mareta estimada,
com qu' encar' no sé cantar.....
ab la cara enllegrimada
aquí us vinch á demanar:

que si sou dels orfans Mare,
jo 'n soch un pobre orfanet,
que no tinch mare ni pare;
¡si 'm prenguesseu per fillet!

Si per fillet me prenía,
Verge Santa, Vostre Cor,
¡allavors si que 'n sabría
de cantar eix Trovador!

NARCÍS DE FONTANILLES.

CRIDORIAS

Per carta que nostre director ha rebut del senyor Marqués de Valde-Espina, sabem que dit general anirà á Valencia en las próximas festas que 'ls carlistas valencians dedicarán al Marqués de Cerralbo, si 's troba com avuy relativament bé de salut.

—*

La vetllada de despedida que dedicá lo Círcul Tradicionalista de Barcelona al Excm. Sr. Marqués de Cerralbo, fou un verdader aconeximent.

La banda municipal, lo coro de dita Societat y lo de Sarriá anomenat «Catalunya», contribuïren ab sas magníficas pessas á aumentar l' entusiasme de la moltíssima y brillant concurrencia.

L' acreditat establiment de confiteria y pasteleria que nostre amic don Miquel Saludes Raul té instalat en lo número 22 del carrer de Santa Ana, serví un magnífich lunch als individuos del coro y de la banda.

Barcelona.— Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.